

Feketén-Fehéren előadás-sorozat,
rendezvény: Győr MSZP székház Herman
Ottó út 22. 2016. szeptember 15. 17 óra előadás
és fórum

***Európa: a szelíd bikától a
büszke nőig (jogi jegyzetek)***

címmel bevezető előadást mond:

Kolláth György
alkotmányjogász

www.kollathgyorgy.hu

Életút, már skalpolt portréval

Kolláth György Béla: szolnoki születésű, budapesti ex-ügyvéd, közigazgatási és alkotmányjogász. Szolnok: 1965 a Verseghy Ferenc Gimnáziumban kitűnő érettségi 1971: a szegedi JATE Jogi Karán summa (Uni)cum laude diploma. Szakvizsgázott. 2014 nyarától nyugdíjasként is közjogi óraadó.

Pálya: tanácsi dolgozó, minisztertanácsi főosztályvezető-helyettes, minisztériumok törvényelőkészítő főosztályvezetője, miniszteri biztos, közben egyesület-kutató, jogoktató, kormányhivatali főtanácsadó, prevenciós intézet helyettes vezetője, 2000. óta 2014 nyaráig volt ügyvéd. Alkotmány-, közigazgatási, média- és sportjogot, általános jogot oktat(ott) egyetemeken, ill. főiskolán, az ELTE és a TF c. docense. Nyugdíjba vonulás óta kivételesen vállal közszereplést: ATV, Klubrádió, Népszabadság. Hobby: mindenféle sport, filmek, rádiózás. Ex-klubrádiós, ill. -Pacsirta rádiós szerkesztő-műsorvezető.

Kutatási terület: emberi jogok, államszervezet, civil társadalom és közhatalom, alkotmányos intézmények, közigazgatás, sportjog, médiajog, továbbá *humor a jog mindennapjaiban*.

Önállóan kimunkált, főbb törvényjavaslatok: állami kárfelelősség, kisajátítási jog, egyesületi jog, nemdohányzók védelme, kamarai jog, családi mediáció, sportbiztonság, kisebbségek választása, a prostitúció állami kezelése témaköreiben.

A **Marton Frigyes Emlékdíj birtokosa a közéleti humor** kategóriában. Jászladány díszpolgára. Ex-sportkuratóriumi elnök.

Erdemi bevezető

A meghívás két fázisa jellegzetes: előbb az első félévben egy általános, a jogi közállapotokat bemutató, csaknem a jogállamot „elsírató” felkérés volt napirenden. A nyárvégén más, aktuális főmenü érkezett; Európa és annak honi ága-boga került előtérbe. Okkal; október 2-ra utalva nyilvánvaló és elkerülhetetlen hivatkozással. Négy bevezető megjegyzés. 1) Nálam, de más elemzőknél is sokkal több a dilemma, az egyáltalán nem, vagy jól meg nem válaszolt kérdés, mint a biztos, perfekt válasz. Érdemes beszélnünk ezekről: egyetértenünk nem ma este itt kell, hanem csupán abban, hogy osztatni kell a (mű)ködöt. Tudják, plakát... Működnek! Nos; ne higgyünk a működnek! Exponálom a bajos kérdéseket, és iparkodom talán csak töredékes választ, vagy legalábbis muníciót adni azok megvilágításához. 2) Amíg egyetemen pártsemlegesen oktathatok, bár van alkotmányos: demokratikus, jogállami értékrendem, de nincs, itt sem lesz politikai nyilatkozatom, pártos kiállításom. Közjogról fogok szólni; aztán, ha ennek bárkiben lenne politikai lecsengése, meggyőző vagy elvető fogadtatása: a közhely szerint az már egy másik kávéház. Tájékozott újságolvasóként követem és magamban akceptálom a legjobbak politikai analíziseit, esetünkben pl. Európa, az Unió, a migránsmizéria dolgában, meg a népszavazás interpretálása terén. Kovács László és Lendvai Ildikó a Népszabadság online változatában olvasható erős és jogos fejtegetéseire utalnék. A fórumbeli beszélgetés is részemről jogi-közigazgatási érvekre szorítkozik; sapienti sat, szokás mondani ha a gondolat túlmutat önmagán. 3) Honi dilemma: ezen sírjunk vagy nevezzünk?! Közös zokogásnak semmi értelme, kár törölhetni két ököllel a magunk vagy egymás szemét. Ezért alkalmazok derűs, olykor vitriolos szemléltetést, poént, kínos látványelemet, képeket, melyek az öngyulladásra olykor kész jogtételt megfejthetőbbé teszik. 4) A metodikáról annyit, hogy lesznek kulcsszavak, közkeletű fogalmak és hivatkozások: ezek saját(os) értelmezését, kibontását, leleplezését kísérelem meg. Arról kívánok szólni, ami túl megy a kopott szlogeneken, a 9 éves gyerekszint gagy beszédén, a bornírtságon, a bóvlin. Íme a főmenü, az étlap. /Áthallásos utalás; X restiben az étlap alján szolid figyelmeztetés áll: A gombából készült ételeket előre kell kifizetni. Tán így vagyunk mi október 2-val is: bolondságot etetnének meg velünk, elment erre már 5-7 milliárd, annak a pénze is, akit megrónak./ **Szócikkek:** *a cím utalásai; az Unió valós karaktere, mibenléte; Brüsszel-Moszkva egybevetés térben és időben; Uniós alapértékek és mi; csak jogi kontroll, v.s. örök kultusz, machiavellizmus, szuverenitás, Alaptörvény, alapjogok, bezzeg másutt, sőt; egy igazi projekt, a szakmai kormányzás mi volna; uniós háttér múlt, jelen, jövő vonatkozásban; stiláris vétkek, futball-attitűddel; a válságkezelés axiómái, mire jó és mire nem a közhatalom joga; anti-terror fellépés valós és hamis köntösben, népszavazás, mit olyan; reagálás a kamukérdésre; a BREXIT utáni jog kihívásai. Végül: Unió (bent) lenni vagy művészbemutató a sajtóval kionsonni? Előre bocsátom: a baj origója, hogy szinte sosincs fair diagnózis, mellé rendelt háttér a taktikai értékű, össze semmivel nem rendezett, egyedi és önkényes intézkedés-dömpinghez. Csalárd kommunikációs sugallat: nemzeti keretben még nincs baj, sőt tőlünk tanulnak mások? Nem! Stratégiai szemléltetés: egy pasit lelöknek a 100 emeletes ház tetejéről, 10 emeletenként nyugtatgatja megát: eddig még nincsen baj, eddig még...Repülni könnyű, hát(ra) landolni? Csak kommunikáció?! Az orvos mutatja a szörnyű röntgenképet a betegnek, közli: van jó és rossz híre. A rossz hír, hogy hatalmas, végzetes rákos burjánzás látszik a képen. Mi a jó hír – kérdi a beteg. –Hát az, szól a doki, hogy foto shoppal el tudnám tüntetni. Úgy, mint „rendesen”?!*

Fura cím, uniós karakter, bántó egybevetés

A mitológiában Európa elrablása ismert történet. Van abban Zeusz, szelíd bika, decens sztori; ám nincs önző verbális agresszió. Nincs adekvát a jelen idejű, honi párhuzam, főnöki megszemélyesítés sem. Nincsenek ma főistenek; demokratikus közösségben nem kell, de nem is illik rabolni. Nem komilfó más javát-jussát elragadni, avagy a közös (érték)rendet, a békés normákat, elveket felrúgni, kétségbe vonni. Szemléltetés: ha valaki szándékosan bemocskolja akárki felöltőjét, legalább ne mutogasson rá: -Szégyelld magad, hogy nézel ki?! A címbeli büszke (avagy gyönyörű) nő Varga Miklós híres dalából való, a nóta már a XX. századot fémjelzi, csakhogy most a XXI-nél tartunk. Olcsó poén volna kárörvendően és/vagy cinikusan ezzel Angela Merkelre mutogatni; jóllehet elvi és morális kiállása, kockázatvállalása, humanista missziója folytán a „büszke nő” lehetne rá nézve történelmileg hízelgő is. Az események sodrából, a túlvállalásból eredő hibák, gondok ellenére is. Szemléltető, túlzó bonmot: Mi a különbség Orbán és Merkel között? Semmi. Mindkettő úgy bánik a menekültekkel, ahogy saját országa állampolgáraival. Erős Európa! –szól, ki éppen szétzilálja azt. Nem ural(hat)ja, hát elrontja! Magyarország az Unió társadalmi termékének 0,7 százalékát állítja elő. Kétséges, hogy akár általánosan, akár szakpolitikai metszetben megszabhatná a 99,3 százaléknak a működés alapvető - amúgy általa nem tisztelt - rendjét, továbbá a közösségi haladás irányát. Feloldhatatlan ellentmondás feszül a közösség determinálásának önző és álszent igénye, az elutasítás revánsa, meg a nemzeti érdekek, s külső példaadásnak vélt miniszterelnöki szerepfelfogás és kettős beszéd ütközése között. Más szól hazai, és megint más uniós fogyasztásra; mindent lenyom az előbbi; ugyanakkor a közös nagy döntésekben - a migrációt kivéve - vakhangnyi ellenállás sincsen. Az Európai Unió - minden bajának dacára – minőségi elitklub, értékközösség, a plurális demokráciák önkéntes szövetsége, a jogállamok megtestesülése, az emberi jogok színtere, védelmezője. Ez vele a baj itthon: nem illiberális? Tény, hogy félbevágott óriás, befejezetlen mű; olyan alakulat, mely a valódi és mindinkább kellő egység, az államiság számos kritériumával nem rendelkezik. 2004-től felvizeződött, olyanok is bekerülhettek, melyek csupán a kasszánál érzik jól magukat, kötelezettségeket maguknak nem(igen) legitimálnak. E század első három évtizedében ez ugyanígy alig(ha) maradhat; sorskérdés tehát, hogy Magyarország a fősodorhoz, vagy a renitens leszakadókhoz, a perifériához, az öntörvényű lúzerekhez tartozik-e (majd). Unortodox, ellenségeskedő, kulturálatlan, elszigetelt, barát(ság)talán zárvány lesz, illetve marad; vagy felzárkózik az élen járókhoz, azokkal tart lépést és módszert, velük és általuk jut előre a demokrácia rendjét kint és bent is követve. Utóbbi különösen fontos. Brüsszelt „lemoszkvázni” bűn és hiba: az Unió nem KGST és nem is Varsói Szerződés, mely utóbbiakból távozni 1956 és 1968 kockázatával (sem) lehetett. Az Unió épp azért, s főleg azok miatt lassú, nehézkes, körülményes és gyakran irányíthatatlan, mivel különböző önképű, érdekű és minőségű demokraták alkotják, akik jogilag szabadon, így meg úgy szavaznak és sokszor megkérlik a voksuk árát. Visszaélnék a túlzó türelemmel, a régi tagok demokratikus elkötelezettségével, választási és népfelség tiszteletével. Brüsszelt „lekócerájozni” sem pusztán illetlenség, hamis vád, de bornírt beszólás is; onnan, ahol szakszerű, értő, a közjót és semmi mást nem szolgáló kormányzásnak se híre, se hamva. Orbán ugyanakkor mesterien felismert és kihasznál egy hézagot: Ti. őt megfogni csak jogilag lehetne; az pedig az Unióban lassú, kétélű, itthon kimosakodható. Lesz, aki szemrebbenés nélkül antitezist kreál, a meccs állása így 1:1, gond egy szál se?!

A mai Magyarországon – ellentétben a szintén választott uniós tisztségviselők és nem bürokraták szisztémájával - (miniszter)elnöki rendszer van; egy primitív, avított, zsarnoki, paternalista és összjátékra, alkotmányos, közösségi értékekre, garanciákra mit sem adó változat. Megreformálhatatlan, az Unióval mind kevésbé kompatibilis, konszolidációra, belső jobbitásra esélytelen; kirekesztő, álságos, nincs benne pozitív hajtóerő. Fejlődésre, önkorrekcióna képtelen; ám rövid-, középtávú túlélésre a világ(gazdasági) helyzet, az Unió még ad forrást. Érték a stabilitás, még ha ilyen is; sőt kedvez neki a migránsválság. Unortodoxia? Pl. ez: Orbán: a fékek és ellensúlyok rendszere csak amerikai találmány. Már van elég önbizalmunk ahhoz, hogy saját javaslataink legyenek, és azt várjuk a Nyugattól, hogy ezeket ne butaságként, „unortodoxiaként” kezelje, hanem fontolja meg, mert akár egész Európa számára is érvényesek lehetnek. Bonmot: az Orbán-Matolcsy tézisek, tanok, víziók sorsa, jövője Európában? Majd, ha forint alapú magyar hitel árasztja el a legfejlettebb tagállamokat.

1948 12. pont: Unió; 2016: kiszavaztatni a népet belőle?

Uniós alapértékek, alapszerződés 2. cikke: Az unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok - ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait - tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában. Minden szó világos? Veszi ezeket itthon komolyan a honi hatalom? Az Unió Alapjogi Chartája preambuluma kivonata: Szellemi és erkölcsi öröksége tudatában az Unió az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség és a szolidaritás oszthatatlan és egyetemes értékein alapul, a demokrácia és a jogállamiság elveire támaszkodik. Tevékenységei középpontjába az egyént állítja, létrehozva az uniós polgárság intézményét és megeremtve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget. ..Az Unió... biztosítja a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgását, valamint a letelepedés szabadságát. Ennek érdekében a társadalmi változások, a társadalmi haladás, valamint a tudományos és technológiai fejlődés fényében szükséges az alapvető jogok megerősítése e jogoknak egy chartában való kinyilvánítása útján.

Mi nem tetszik, mi elfogadhatatlan számunkra ezekből? Mi lenne alternatíva? Meddig mehet, hogy erre indexelünk, és amarra megyünk? Lássuk be, ill. tisztán: külföldről - a fair mérleg s a korrekció ajánlásán túl - nem jön átütő erejű hazai ukáz, megoldás. Ergo vagy olyan (minőségi, európai!) jogállamunk lesz, mint amelyet megengedhetünk magunknak, vagy olyan, amelyet szégyenletesen eltűrünk, és akkor bizony meg is érdemelünk. Az Unió kezd belefáradni az Orbánnal való csatákba: néha ráhagyja, sokszor mellőzi, sok jogi indítványban kifogásol honi abszurdumokat, s (ki)vár arra, amikor s ahogyan majd fájóan kifejezheti rosszallását. Ha pl. jóindulat kéne! Orbán taktikai erősödés látszik, de a migráció „együgyű” eset.

Erőkultusz, machiavellizmus, szuverenitás

Szabad-e egyenlőségjelet tenni az erő és az erőszakosság, az arrogancia, a kíméletlenség, a gátlástalanság közé: sőt, az ebből származó eredményt, a győztes bárdolatlanságát, az inkorrekt sikert, és hozzá a gögőt és primitív pózolóást gyakran vélni a politika természetének, velejárójának, követendő példának? Nem! Talleyrand: *Mit kezdjek én egy becsületes emberrel. Nekem egy jó politikusra van szükségem.* Cinizmus ez, vitatom, de itthon etalonnak látom. Bevett demokráciákban ez nem menne: komp-országokban megfigyelhető eme kontrollvesztés. Erős Magyarország – az állandó mantra. Hogy is van ez? Erő két forrásból jöhet: a fegyverek er(d)ejéből; avagy a legitimációból. Erős egy formáció, ha gazdasági bázisa ép, nagy és növekvő, ha a kor élenjáró színvonalán halad, s ha döntő társadalmi támogatást élvez. Megvan? Ellenben nem erős, ha képtelen, ill. nem hajlandó a bevett normák szerint, azok koordináta rendszerén belül létezni. Kiemelve: ha valaki köp mindenféle normára, ha azokat gyurmaként fordítja maga javára, ha nem ismer el mást partnernek, korrekt ellenfélnek, akkor ezzel nem az erejét, hanem a gyengeségét, a megoldás-képtelenségét, a versenyképtelenségét árulja el. Ha folyton önérdéken nyitogatja Pandora szelencéjét, akkor nagypolitikai tényező helyén ordító eger látszik. Erős üzenet, összehasonlító alkotmányjog: a szocialista állam(jog) filozófiája ez volt: a legfőbb érték az ember. Alaptörvényi miliő: a legfőbb ember az érték. Magyarország nem erős, még csak húzóerőt jelentő regionális, ill. törpehatalom sem. Fitogtatott erő, durvaság főként azoknak jár, akik „lent” vannak, sebezhetőek, kiszolgáltatottak; ritkán van a szorítóban egyenlő erők fair küzdelme. /Idézet: *megtanultam, hogy amikor esélyed van megölni riválisodat, akkor nem gondolkozol, hanem megteszed.* Két alapvető megfigyelés: 1) Az igazi erőnél a kunszt azt féken tartani, csak szükséges, arányos és kontrollált módon bevetni, ha más eszköz és mód nem célravezető. A közhatalomnak kell(ene) csínján bánni vele, mert ott eleve a börtönig terjedő alávetés van a gyengébb oldalon. 2) A hatalmi megszállottság és a totális felhatalmazás vége antidemokratikus. Ki van kiért: a nép egy emberért, vagy fordítva; kit kell kikért-miért korlátozni? Demokratikus minimum az intézmények elsődlegessége a hatalom birtokosaival szemben. Mindenki hatalma csupán feltételes, korlátozott, időleges, számadáshoz kötött, származékos. Julius Caesar, Napóleon csak egy volt; sorsuk, végzetük ismert. Nonszensz az a fajta erőkultusz, amely minden normát felrúgva, átírva nem igazgat, csak ural, birtokol, dirigál, vad víziókkal él: mintha pl. Felcsút a Barca-t hív(hat)ná ki a maga önkényes szabályai szerint. A jogállam nem machiavellista: a cél nem szentesíti az eszközt, jót tenni is csupán jól, adott határok között, normák szerint megengedett. A közjog fundamentuma, a szuverenitás: állami főhatalom, mely kiporciózott és harmóniába rendelt jog, érték és érdek; kifelé függetlenség, befelé kölcsönös függések sora; így semmiképp egy alany előjoga, játékszere, hivatkozása. A népet illeti meg, elidegeníthetetlenül. Ez a demokratikus legitimáció. Mindenki hatalma a néptől ered, megosztva, s a nép ezt elsősorban választott képviselői útján gyakorolja, másodlagosan pedig közvetlenül, népszavazás formájában. E képlet kiforgatása, a nép leszólása, jogának elvétele, oktalan korlátozása alkotmányellenes. Sumák duma: a nép kedvenc itala a skót viszki, melyet választott képviselői útján fogyaszt.

Alkotmányos jegyzetlapok I.

Nem ez az alkalom az orbáni Alaptörvényt (AT) értékelésére. Megsérteni mégse ajánlom; elég a műhibáit kinevetni, hamisságait, abszurd melléfogásait, gondozói általi megsértését leleplezni. Kulcsmondatok, s azok háttérének és összefüggéseinek vázlata: A hatszor módosított Alaptörvény Murphy és Parkinson törvényével párhuzamba állítható. Hungarikum, hogy amihez jogunk volna, (sok) közünk még sincs. Az AT a NER (mellék)terméke: belőle, vele jött, vele lesz (meg)hal/ad/ott. Nem pusztán sikerületlen mű; csalárd termék. 3 érv: 1) A 89-es rendszerváltó alkotmány egyszerre volt alkotmány és alaptörvény; a mostani AT mínusz ág, úgymond identitásbeli visszalépés. 2) A 89-es alkotmány nem tételezte a „hatalommegosztást”, de az AB nyomán azt alapértékként ismerte el a jogállamiság válfajaként. Az AT ezt de jure beírta, de facto kiiktatta; s azt az alkotmányjogi kincset, elvi precedens-gyűjteményt is, melyet az AB 20 év alatt jó, európai minőségben adott. 3) A gránitszilárdságúnak vélt AT aktuálpolitikai sorvezető lett, mégis e század európai jogfejlődésének, nincs nyoma, védelme benne. Ambivalenciáját jelzi, hogy az uniós kötelező joggal, európai vállalatokkal mit sem tud, tán nem is akar kezdeni. Balfék: mint mikor a vak síelő lendületből menne át a forgóajtón; avagy a legény bakugrásban repülne át az orrszarvún. Csoda, ha van fennakadás? Az államvezetés e század jogi vonatkozásban is fogós kihívásaival (globalizáció, külhoni, uniós illeszkedések, biztonság vs. emberi jogok, harmadik generációs és innovációs jogok előretörése, modernizálendő szakpolitikák stb.) értőn foglalkozni sem hajlandó. Ma legnagyobb baj, tehetetlenség és botránykő az ún. „migrációs törvénykezés”; ami nem az, aminek láttatnák. Közjogilag egyik szélsőséges megközelítés sem korrekt: kerítés v.s. keblünkre ölelés: törvényességre, humánusra, nemzetközi jogkövetésre, józan mértékre és észre, distinkciókra, többszintű kooperációra és fair monitoringra egyaránt szükség (lett) volna. A bezárkózás, a bétékázás avagy korlátlan mozgásszabadság dilemmája hamis és észszerűtlen; a differenciált és multiszektoralis megoldás-keresés lett volna megfelelő: idő, erő, közös mód, menet közbeni igazítás adott volna és még megkövetelhet értő cselekvést. Ez ui. a kormányzás. Elv: nem ugyanaz a menekült státusza, joga, mint a gazdasági betelepülőé; előbbi ideiglenes állapot, utóbbi közérdekű mérlegelés tárgya. Mindkettő jogok, kötelezettségek kombinációja: e helyett, ezzel szemben a sötét ösztönökre építő állami politika, sunyi közhatalmi gyakorlat AT-ellenes is. Az egyéb jogalkotás (is) csipőből önti a felszínes, demagóg, semmivel sem alátámasztott, hatósági ízű, szankció-központú regulákat. Kriminális közéletünket az állandó „bétékázás” a végletekig kriminalizálja. Jogpolitika hamisan, értékrendtől mentesen, csak pártpolitikai és kommunikációs igénnyel mutatkozik. Stratégia helyett alkalmi, önérdékű, párttaktika szab meg évtizedekre szóló közügyeket. Drámai a visszaesés elvi, morális, szakmai és minőségi tekintetben – a jobb jogi karok I-II. évfolyamához képest. *Angol bonmot: oltsd el a régi tüzet, hogy újat gyújthass.* Már a tűzoltásnál is előbbre való a folytonos (háborús) gyújtogatás. A közhatalom birtokosai a büszke, vak ló bátorságával elmennek a falig. Falra mi mászunk tőlük, miattuk.

Alkotmányos jegyzetlapok II.

Rendesen, normálisan a jog a társadalom-tudományok matematikája. Egy jó jogszabály olyan tiszta, mint egy matek képlet: egy fölösleges vessző sincs benne. Fényévnnyire távolod(t)unk ettől immár az AT okán és nyomán is. Nem értük még a gödör aljára. A minisztériumok (jogi) szakapparátusa lebénult, a bizalmatlanság fojtogató. Külső kegyencek, baráti ügyvédi irodák eredményelvű felelősség nélkül, drága manufaktúrában, néha kilóra hozzák-viszik a normákat. *Bon mot: foga(da)tlan prókátorok éber kómában fabrikálják a ξ -tengert*. Olykor pironkodnak egy kicsit, aztán passzolnak. Felelősség alkotmányértésért, uniós jogsértésért sem kint, sem bent nincsen. Még viccelni is szokás: amit elszúrt a buta és öntelt politika, azt úgyis a jogászoknak kell úgy-ahogy helyrehozni; néha csak látszat-értékűen, mint mikor a sporthorgász lábmosó lavórban pecázva mímeli, hogy süllőt fog. Ami építész szúr el, azt malterrel, amit gépész, azt zománccal, amit orvos, azt humusszal, amit politikus, azt ξ -sal fedik el. *Otto von Bismarck*: minden magyar egy jogász és egy huszár keveréke; ugyanő, más vonatkozásban: csak az ökor következetes. Nálunk tényleg elmehet a kisvasút Bicskéig; kardunk rozsdás, rossz dumákkal vívunk; a csákó papírból van és kínai termék; rendre átesünk a ló túloldalára; már nem beszélünk németül sem, és a történelmi tudat elakad, lezárul 1939-nél. ***Két fontos összefüggésről rövid áttekintést érdemes adni.*** 1) Az ún. rendkívüli jogrend problematikája. 2) Az előbbivel összefüggésben a terror elleni fellépés alfája és ómegája. Ad 1) Európa alkotmányai eleve számolnak rendkívüli helyzetek kialakulásával, s ehhez a végrehajtó hatalom különleges felhatalmazását teremtik meg. Franciaország, Ausztria éppen ebben utazik: nyílt vitával, alkotmányos garanciákat és kontroll-formákat ide rendelve. Mert alkotmányos államban főszabály a szabad, nyitott, emberi jogilag szavatolt berendezkedés; és szoros, szükséges, arányos, ésszerű mértékre szabott és külső-belső kontroll alatt tartott kivétel pl. a mozgásszabadság korlátozása, a megelőzést célzó és valóban szolgáló intézkedések átmeneti bevezetés. Minderre a Római Szerződés az Európai Emberi Jogi Egyezmény is ad „kaptafát”; ti., hogy mely jogok függeszthetők fel, milyen körben és miféle biztosítékok, ellenőrzési módok, beszámolási válfajok közepette. Magyarország a tény és igény vonatkozásában más úton jár. Kár. Ad 2) Anti-terror intézkedésként lehet és kell is alapjogi korlátozásokat hozni. Attól lesz ez hiteles és legitim, hogyha bevezetésüket fair előzetes számvetés kíséri a már meglévő eszközök alkalmazásáról, a tett és a kellő intézkedésekről, s azok várható hatásáról és fogadtatásáról. Tehát nem pusztán benyújtja a (pénzügyi, hatásköri) igényét a teljes erőszak-gépezet. Részérdekeken felül mérlegelik a komplex tennivalókat, bennük a jogi változtatás igényét, idejét és módját. Átfogó, meggyőző felkészítést alkalmaznak a tényleges meggyőzők, kényszerű beavatkozások befogadására; külső-belső ellenőrzést, visszacsatolást rendelnek a bevezetett intézkedések monitoringjaként, hibák esetén érvényesítik mindazok felelősségét, akik ennek érintettje. Mindebben végi érvényre jut az az attitűd, hogy a lakosságért van mindez, nem erőfitogató öncélként: s amint vége a krízisnek, visszaáll a jogállam normális rendje, számadással lezárva a menetet. Mindennek talán a fele, ha része a hazai intézkedésnek. Ez baj.

Messziről nézve, a nép szav(azat)ára várva

Az uniós jogi megfelelés szempontjából katasztrófa-sújtott területté vál(t)unk. A „nem szokványos jogi kultúránk” láttán eltorzult arccal fogják a fejüket külhoni barátaink, kollégáink. Pilot-eljárás utalna tömeges jogsértéseinkre európai fórumokon. Mérvadó verdikt Strasbourgból! A bíróság kiemelte, hogy Bakának nemcsak joga, hanem kötelessége is volt az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökeként kifejezni véleményét a bírósági rendszerrel kapcsolatos reformokról. Strasbourg szerint „nincs bizonyíték, ami arra utalna, hogy a felperes által kifejezett vélemény túlmént volna a szigorúan szakmai szempontokon, vagy indokolatlanul személyes támadást vagy sértést tartalmazott volna.” Ezek alapján pedig a bíróság arra jutott, hogy a főbíró elmozdítása egy demokratikus társadalomban indokolatlan és túlzó volt.„ Okult ebből bárki is?!

Dobogós hely illeti az országot a kötelezettségszegések terén; akár a kerítés-építés vonatkozásában is jöhet. Nemzetközi konvenciókat, kooperációkat teszünk taccsra (Dublin, Genf, ENSZ) pártpolitikai megfontolásból. A Brexit-tel dobálózunk; csak hogy az U.K-ban más a nívó, a mérték, a demokrácia stabilitása, s más a kockázat is nemet mondani, mint hogyha Krahács, Ugocsa negligál. Odakint a fejcsóválást elítélő megnyilatkozások kezdik követni. Mintha a falnak beszélnének: V.ö: pávatánc kinyilatkoztatás! Strasbourgi duma: ***a magyarok karikás ostorral csinálnak, váltanak alkotmányt***. Érdemes folyton kötözködni, ordenaré módon visszaszólni? Intés: mert találsz egy bokszkesztyűt, még nem hívhatod ki a középsúlyú világbajnokot? A halszagú ország - messziről nézve - a fejtől bűzlik. Társadalom-szervező elv 3 lehet: demokratikus jogállamiság, felsőbbbségi diktatúra, káoszba hajló anarchia. Rajtunk egyszerre mindhárom átokként ül. Irányított demokrácia, centrális erőter, válság-hivatkozások, rezsikamuk, „védelmi” populizmusok: a hatalom hibás, hiányos felkészültségét, szóinflációba menekülő munkakultúráját, rossz reflexeit, netán bosszúvágyát és ártó, önző szándékait fémjelzik. Ez tükröződik momentán a népszavazás vonatkozásában is. Idézet: *Nem hozhatunk az emberek feje fölött, az emberek akarata ellenére az életüket súlyosan megváltoztató, a jövő nemzedékek életét is befolyásoló döntéseket* – mondta a kvótanépszavazás bejelentésekor a miniszterelnök. Ugyanez az elvi kiállítás, jogos igény eltűnt az AT megalkotásakor, s utóbb is mindig, ha országos szinten bárki megpróbált volna élni a közvetlen demokráciát kifejező alapjogával. Nem dolgozom receptet adni október 2. tekintetében. Kérdésre válaszolhatom azokat a törvényes módokat, melyek pro és kontra helyénvalók.

Példabeszéd

Amilyen az állam s annak joga, olyan ezek (együtt)működése, kölcsönhatása . A jogi kultúra leépülése kihat külkapcsolatainkra, uniós hinterlandunkra, de a honi a mindennapokra is. Az évtizedekre avanszált hatalmi praktikák úgy pörögnek ki, ahogy a kakukk készül fészket rekvirálni; ill. a vevő egyszerre vesz zongorát és baltát is hozzá. Szétválík, szembekerül egymással a szó és tett; nagyobb számban gyűlnek a ki nem kényszerített hibák, mint a kellő megoldások. „*A reformok működnek*”? Frászt! Közhatalmi jellegében is ez az ország olyan autó(s), mely 180-nal rohan a 4-esen, az utat csak a visszapillantó tükörből nézi; a kocsit lopott; műszaki állapota a riasztó; a jogi lejár; a biztosítás elmaradt; a rokkártya hamis; a fék kopott; a pilóta bódult; az utat múlt századi kátyú övezi; a traffipax bozót mögül mér. Az orbáni kormányzás stílusára, empátiájára, hozzáértésére és őszinteségére jellemző példát kaptam egy bölcs öregtől, íme: A nagyember az asztalra tett 10 bolhát, majd felkiáltott: Bolhák ugorjatok! A bolhák megriadtak, ugrottak. Majd kitépkedte a bolhák lábait és megint felkiáltott: Bolhák ugorjatok! De a bolhák nem ugortak. Levonta hát, szokása szerint, a megfellebbezhetetlen következtetést: A bolhák lábai ki lettek tépkedve, ezért megsüketültek.

Üzemszerű kamu másokra, jó (?), átveendő avagy éppen-hogy elrettentő példaként hivatkozni, mutogatni, továbbá egyes hagyományos, bizarr rész megoldást kiszakítva a hazai közegéből úgy átültetni itthon, hogy az antidemokratikus felhatalmazást, módot, erőfölényt biztosítson és igazoljon. Rendre a végrehajtó hatalom számadás-mentes térfoglalása mutatkozik meg ebben. Elv, már a színház világában is, ha ketten csinálják ugyanazt, az mégse ugyanaz. Szemléltetve: Hiába érvelnek itthon azzal, hogy ezek mindegyike megtalálható a nyugati demokráciák, jogállamok valamelyikében. Ellenvetés, szemléltetve: a sósav (HCl) összetevőinek mindegyike is megtalálható olyan ártalmatlan elemekben, mint a konyhasó (NaCl) és a víz (H₂O), mégis az egész így együttvéve öl. Ugyanez következik képi szemléltetéssel:

Tessék!?

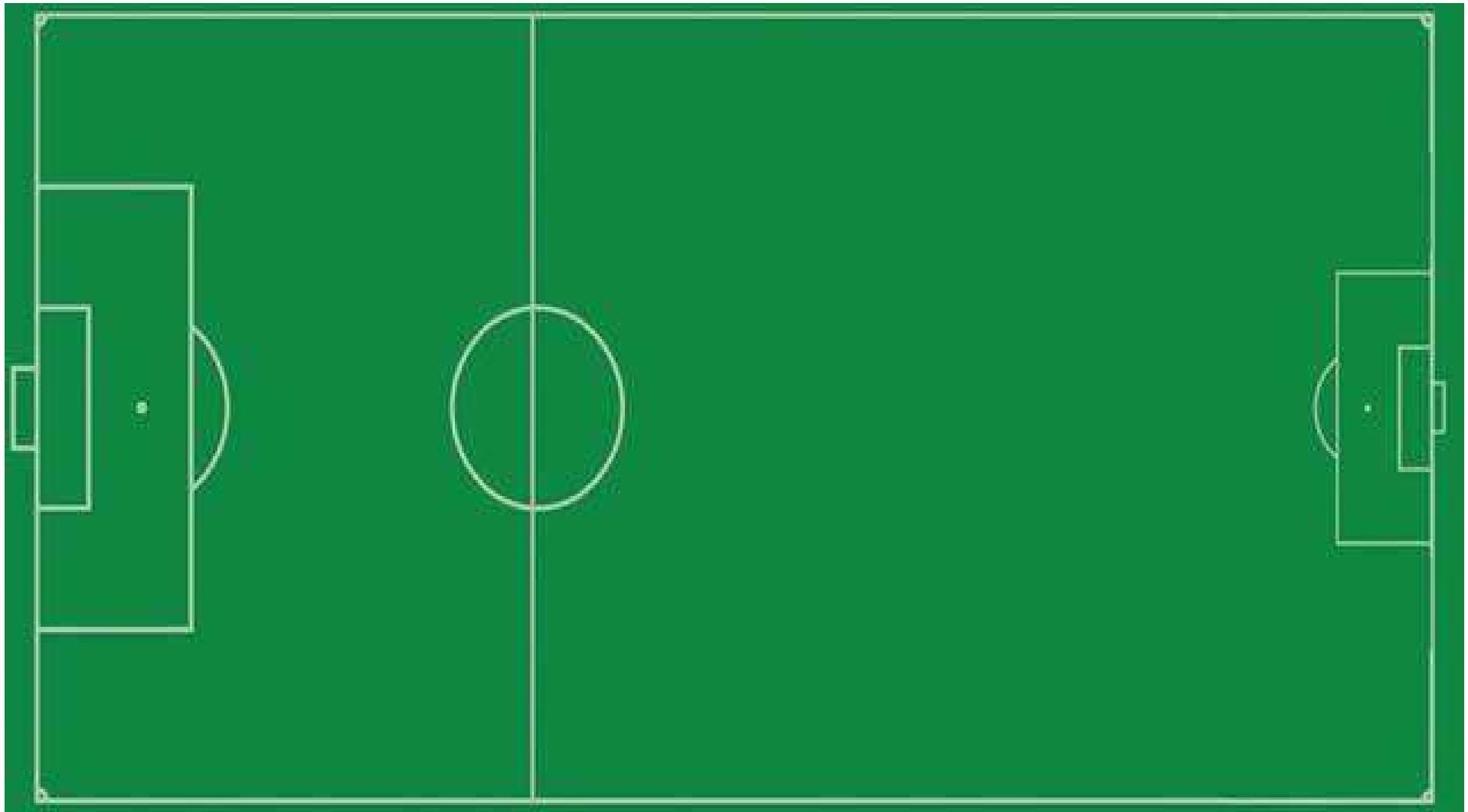
Az Unió jogvédelme, de a hazai, még nem bedarált-behódolt közjogi szakma is megütközik a jogi abszurditásokon. Főleg ezeken: 1) Mintha a **népszuverenitás, a főhatalom** kizárólag a kormány(fő) előjoga, játékszere volna, külső hivatkozásra rendelve. 2) Mind sűrűbb a rendszerint brutális, tudatos, **protekcionista és kirekesztő a jogi úzus, szemben az Unió kötelező jogával; majd jön az álságos mentegetőzés**: a közösségi vitában más se számít, mint a jogi érvelés, ami csak utólag érdekes, nem előre. 3) Eltűntek vagy hazugok a kodifikációt **megalapozó adalékok, mércék, külső és belső kontrollformák**. 4) **Magyar érdek és identitás** címén, ürügyén rakásnyi justizmord, jogi pofátlanság tör elő: a trükkös magyarok sunyisága tarol, bűnök-bajok eltitkolása (pl. SZÉP, közérdekű adatok), ott ahol ez nem szokás. 5) Állami főtisztviselő, ill. vezető pártkader /néha alkotmányjogászai álruhában/ **próbálja elrejtetni, kidumálni a rendre alkotmány sértően, durva önzéssel, primitív provincializmussal írt aktuálpolitikai célt és érdeket** (kül)honi analógiák, példabeszédek, kamuhivatkozások és méricskélések által. Ekként: ez meg az benne van X,Y ország jogrendjében: **nehogy már azt állítsák**, hogy az említett nem jogállam. Meg még: ha egy másik területen ez meg az adott, létező, megtűrt mód, *miért nem tehetnék meg mi ugyanezt?! Majd ha ők is korrigálnak, mi is így teszünk. Az egybevetés, a hivatkozás rendre téves, hamis, nem számít, fő a kommunikáció befelé. Ország-megújítást ígértünk. Tessék! Hát nem; így semmiképp!*

Politikai pilótajáték?!

A magyar igény, a magyar álláspont, a honi fair play

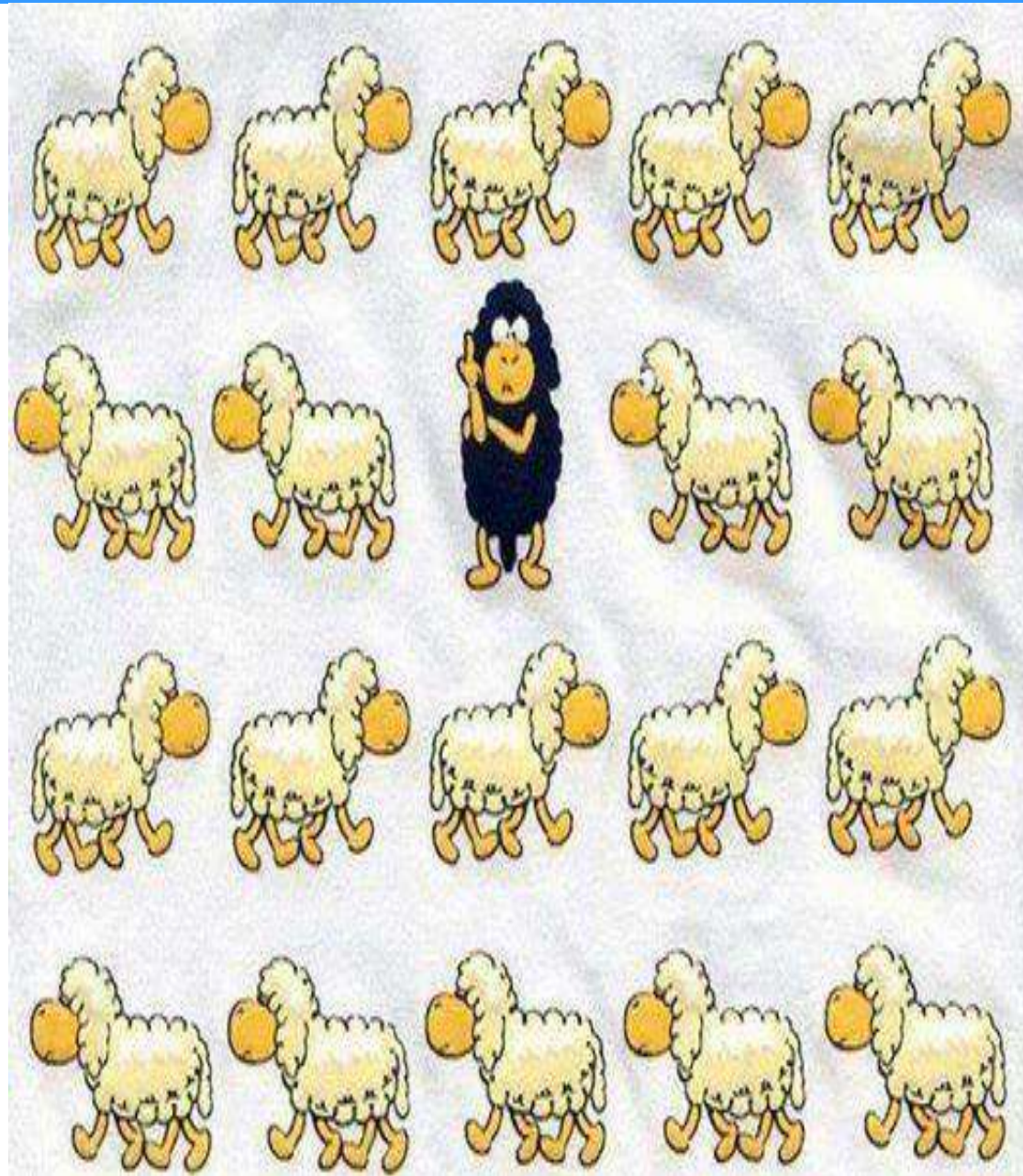

Jogállami Tízparancsolat

- 1.) A (pártállami) diktatúra és a demokratikus jogállam lényegüket tekintve két külön világ.
- 2.) A jogállamiság más alkotmányos értékekkel, minőségekkel összhangban, egymást erősítve éri el célját. Ilyen pl. a szabad, fair választás, s a diszkrimináció mentesség.
- 3.) A jogállamiság tény és igény: már bizonyos szinten elért állapot és 100 %-osan soha nem kész, perfekt, lezárt helyzet. A jogállam evolúció, de nem revolúció.
- 4.) A jogállam nem a jogászok, hanem a törvény uralmát jelenti –független igazságszolgáltatással a végponton.
- 5.) A jogállam morális alapokra is épülő eszmény, mely a törvénytisztelet köré szerveződik, kifejezve, hogy a jogot be kell tartani és tartatni, viszont semmi más nem kötelező általánosan, csak a „törvény”.
- 6.) A jogállamiság alfája és ómegája a biztonságos rend mind a jogalkotásban, mind a jogalkalmazásban. A jogállamiság döntően minőségi kategória, és nem mennyiségi mérlegelés végeredménye.
- 7.) Egy jogállamban semmilyen cél nem szentesítheti az eszközt. Jogállamban nincs és nem is lehet politikailag vagy társadalmilag hasznos, netán „igazságos” jogsértés.
- 8.) A jogállam maga is sokrétű fogalom, belső összetevői pl. a jogbiztonságtól a normavilágosságon át a hatalommegosztás rendszerének tiszteletben tartásáig húzódnak.
- 9.) A jogállamiság az érdemi, az eljárási és a végrehajtási szabályok tiszteletét egyaránt igényli, sőt a korrekt jogértelmezés és a fair teljesítés is ide sorolható. Jogállamban a jog: társadalom-szervező érték, ezért a társadalom egyes alrendszerének működéséből (pl. egészségügy, oktatás, pénzvilág) sem számúzhető elvi követelmény.
- 10.) A magyarországi jogállamiság is „csatlakozott” az EU-hoz, részese lehetne annak formálódó föderációjának. Így a közös alapértéket jelentő jogállamiságnak számos fontos eurójugi: piaccgazdasági, versenyjogi és emberi jogi összetevője, kihatása van.

Ha a partner, a szövetséges bírálni merészel

Totalitarizmus; több mint 10 kicsi indián, közmondásos dakota

Plakátok, preparációk, trendek

KORMÁNY INFORMÁCIÓ

MAGYARORSZÁG

JOBBAN TELJESÍT*

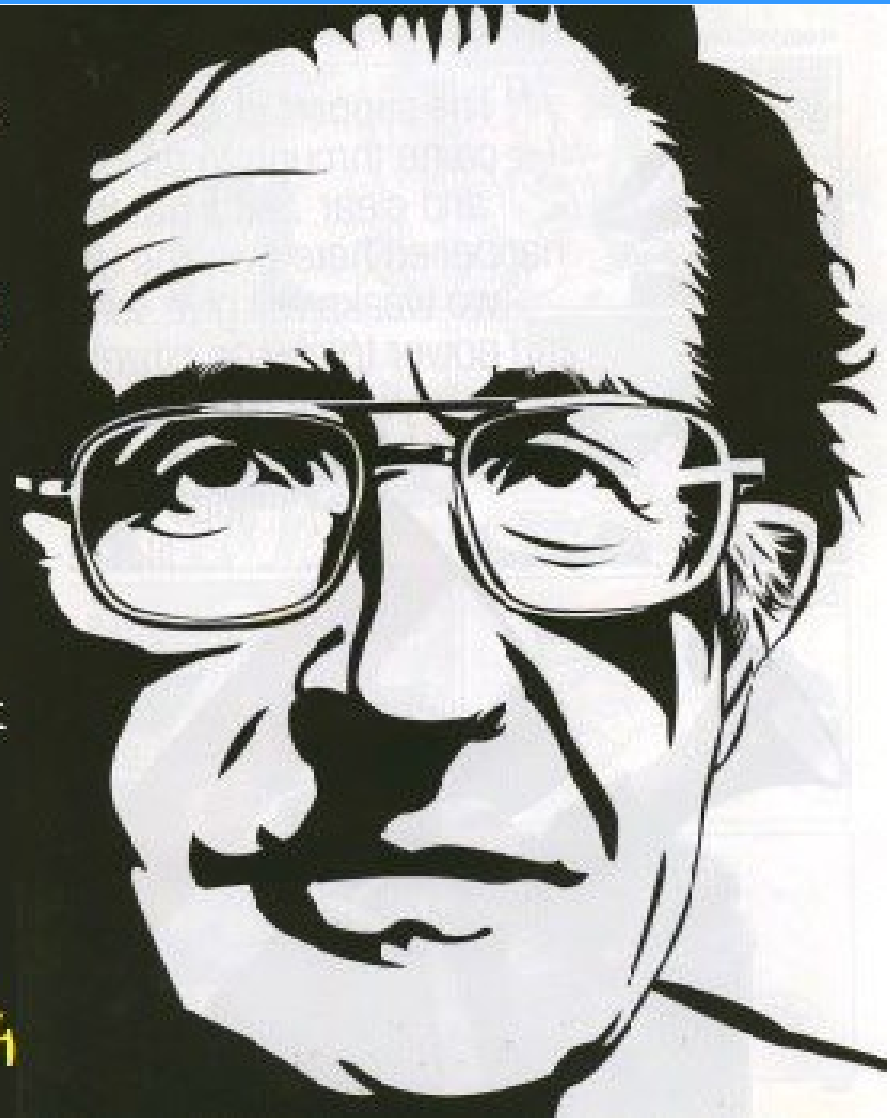
* Ami a lakosság leggazdagabb 10%-át illeti. Az ország 90%-ának jövedelme viszont csökkent 2009-hez képest. Minél szegényebb valaki, annál nagyobb arányban. (forrás: Eurostat)

www.pacsirtaradio.hu

Ezek mennek

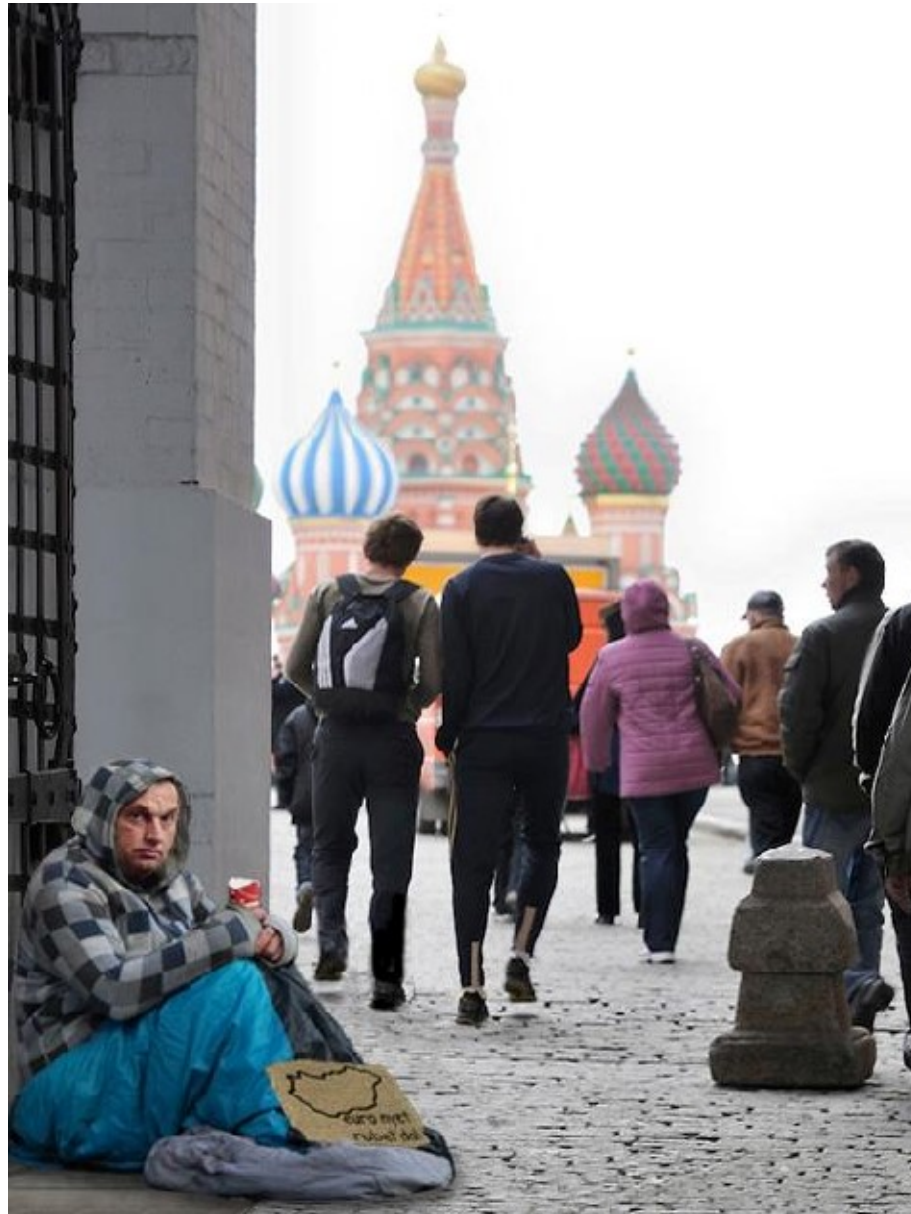
Az emberek agyát és figyelmét le kell foglalni másod- és harmadrangú problémákkal. Ennek érdekében figyelmüket el kell vonni a valós és súlyos szociális gondokról, mégpedig olyan hírekkel, amelyek társadalmi jelentősége kicsi ugyan, de érzelmileg erősen megérintik őket. Támaszkodjunk a bulvársajtóra, amely hű szolgánk lesz.

- Noam Chomsky

Moszkva parti esték?

Voksolni vagy kuksolni?

Erőviszonyok 2016 őszén?!

**A hazugság nem lesz igazság,
a rossz nem lesz helyes,
és a gonosz sem lesz jó csak azért,
mert a többség elfogadja.**

Oldásnak, példának 3X Churchill

Ki más következhet végül, ha már nagy formátumról hallunk, mint Churchill. Tudvalévő, hogy aktív politikusként háromszor váltott pártot, s egyben politikai filozófiát. Ő erre pusztán azt mondta: átment a pallón. Azt is mondta: nem az a fő, hogy változott a nézetem, fontos, hogy mindig igazam legyen. Sőt: tett egy bántó-hamis megjegyzést Gandhiról, hogy az csak egy félmeztelen, indiai fakír. Önmagáról viszont: a történelem kegyes lesz hozzám, hiszen nagyrészt én írtam. Nála sem mindig esett egybe a szó és a tett, a kényes etika és az elvhű következetesség. Hogyan lehet az, hogy mégis életében a legnagyobb angolnak tekintették, lovaggá ütötték, az USA tiszteletbeli polgárává emelték, Nobel-díjat kapott? Két mozzanat felel erre:

65 évesen, a saját szavai szerint nyugdíjjogosultként 1940 májusában harcba szólította Angliát, imígyen: „A múltban nem értettünk egyet és civakodtunk: most egy kötés fog össze bennünket – háborúzni, míg ki nem vívjuk a győzelmet, soha nem hódolni be a szolgaságnak és a gyalázatnak, bármibe kerül, bármilyen fájdalmas lesz.” A vér, veríték és könnyek katartikusan őszinte ígérete felemelte az angolok fejét. Arra nézve pedig, hogy pálfordulása ellenére miért volt a XX. század meghatározó személyisége két tartalmi idézet következik:

a) Huszonkét évesen, 1897. júliusában egy fiatal katonatiszt elmondta élete első nyilvános beszédét, mélyen átérezve a társadalmi lelkiismeret követelményeit. Íme!

Majd 120 éves intelem - értőknek

„A parlament nehézkes ugyan, de nem tunya. Egy igen fontos törvényjavaslat fekszik előtte hazánk munkásembereiről. Ha önök úgy gondolják, pimaszság ilyen fiatalon e tárgyról szólnom, remélem, az ifjúság makacs lelkesedésének számlájára írják a dolgot. Ez a törvényjavaslat a veszélyes szakmában dolgozó munkások megoltalmazását célozza a szegénységtől arra az esetre, ha munkaadóik szolgálatában sérülést szenvednének. Amikor a radikálisok próbálkoztak egy ilyen indítvánnyal, és kudarcot vallottak, 'A munkaadók felelősségéről' címet adták neki. Figyeljék csak meg, mennyivel jobban csinálják az ilyesmit a toryk. Mi úgy nevezzük: 'Törvényjavaslat a munkások kártalanításáról, és ez sokkal szebben hangzik. Nagy reformlépés ez a törvényjavaslat... A számítások szerint ebben az országban évente 6000 munkás hal meg és 250.000 szenved különböző sérüléseket. Szörnyű végösszeg ez, nagyobb, mint akár a leghatalmasabb ütközeté. Nem állítom, hogy a múltban nem bántak jószívuén és körültekintően a munkásokkal alkalmazóik, ám ez a törvényjavaslat kivonja a kérdést a jótékonyság futóhomokjáról, és szilárdan a törvény sziklájára helyezi....A radikálisok, akik sosem elégedettek a liberálisokkal, de mindig liberálisan bánnak a más pénzével, azt kérdezik, miért nem vonatkozik mindenkire. Ez rávall a radikálisokra – a hebehurgya, mohó, kelekótya radikális politikára. Azt az embert juttatja eszembe, aki, hallván, hogy a szellőztetés jó dolog, háza összes ablakát kiveri, aztán elviszi a reuma. A konzervatív politika nem ilyen. A konzervatív politika alapvetően kísérletező politika – a „nézz oda, mielőtt ugranál” politikája: és ugrani sem feltétlenül muszáj, ha kézre esik egy létra. A mi haladásunk éppen azért biztos és állandó, mert lassú.”

Vízió(k)

Empátia, okos érvelés, biztos előrejutás, humor, és jutalmául lelkes fogadtatás – 119 évvel ezelőtt. Aztán a lényeg: a hitelesség, a nép bizalma nem néhány ügyes-ügyetlen kitételen múlt és alapult, hanem az életút, a teljesítmény egészén. És akkor egy látnoki ráadás következik:

b) Figyeljék meg a dátumot: 1946. szeptember 19, Zürich! A majd' 80 éves Churchill szinte keresztes „háborút” indított egy Egyesült Európa feltámasztásáért a II. világháború romhalmazából, merészen kijelentve:

„És most olyasmit mondok, ami meg fogja döbbsenteni önöket. Az európai család újratermelésének első lépése Franciaország és Németország partneri viszonya kell, hogy legyen. Csakis így nyerheti vissza Franciaország Európa erkölcsi vezetőjének szerepét. Európa nem támadhat fel egy lelkileg nagy Franciaország, és egy lelkileg nagy Németország nélkül. Ha jól és tisztességesen építjük fel, az Európai Egyesült Államok struktúrája olyan lesz, hogy egyetlen állam anyagi ereje kevésbé fog számítani.”

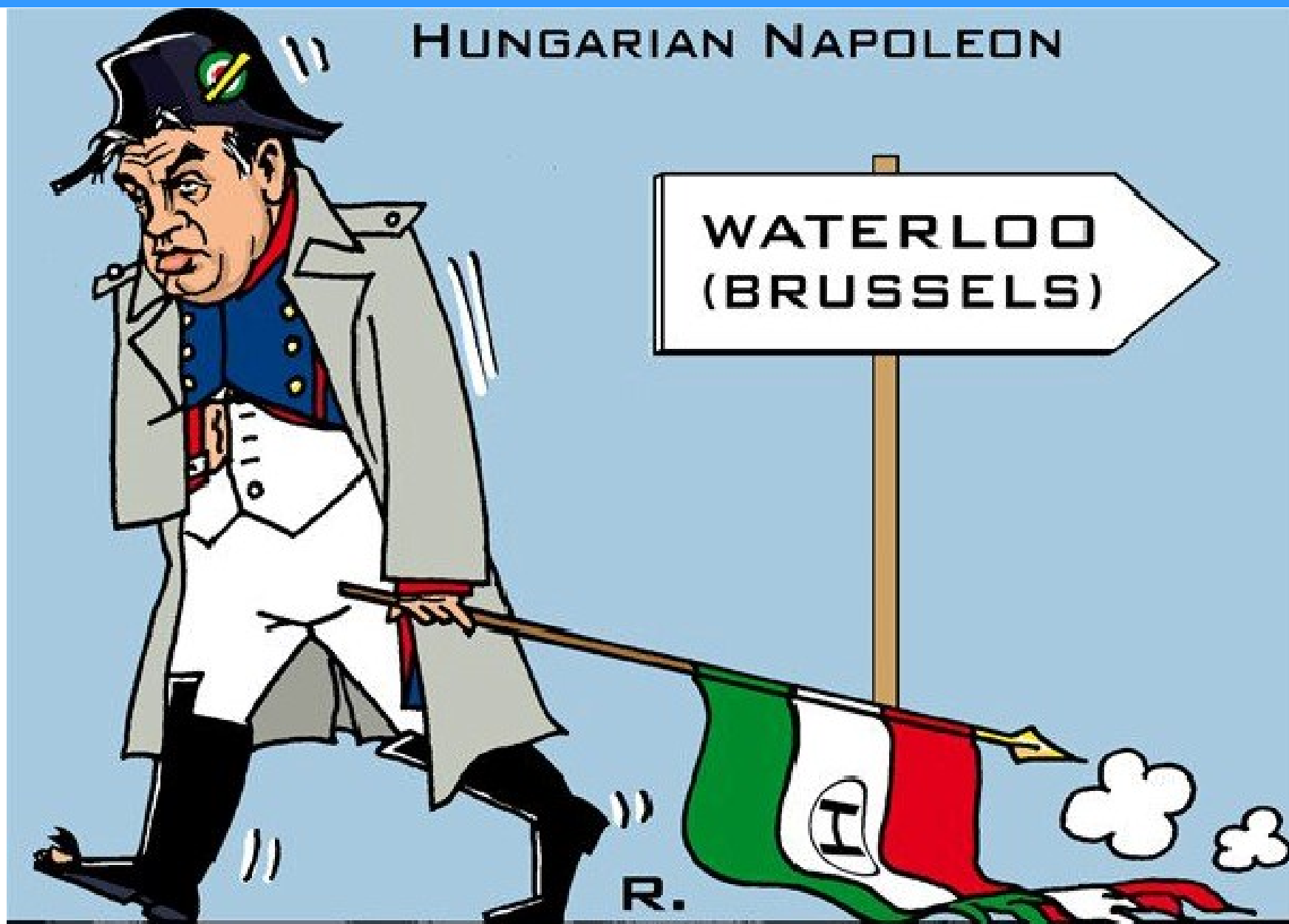
Magánvéleményem: Európa és az Unió úgy semmiképpen nem maradhat, amiképpen most krízisben van. Amíg elitklubként tagjai betartották az írott és íratlan normákat, nem(igen) tűnt fel, hogy féloldalas, sérülékeny a felállás. V.ö: az olyan formációkkal, melyek államalakulatként nem bírnak egységes külpolitikával, haderővel, pénzzel és hozzá rendelt egyéb közös struktúrákkal. Változás több irányba is bekövetkezhet. 1) Széthullás is jöhet, kvázi Közös Piaccá degradálódhat, a nemzetállamok legyőzhetik a közösséget. Ez olyanfajta „játék”, melyben végül mindenki vesztes. 2) Megeshet, hogy az eredeti alapítók mag-formációt hoznak létre; megnövelik a föderáció esélyét és módjait, a szövetségi kompetenciákat maguk közt, és perifériára tolják vagy csak hagyják a „saját utat járókat”. Ez Magyarország számára egyszerre lenne vélt „ajándék”, de főleg büntetés. 3) Végül, a tekli-mekli változat sem kizárt, a válságok kiüthetik az eurót, nem nő, hanem csökken a kohézió, bukdácsol a közösség, eljelentéktelenedik, legyőzi, megelőzi őt Amerika, Kína, India, etc. És talán újra épül majd egy mini közösség a legjobbakból, kb. úgy, ahogy 1945 tanulságaként az akkori kor legnagyobb államférfijai megálmodták, megcsinálták, még ha utóbb félbe is maradt a mű. Keletkezhetnek kisebb, regionális kooperációk: a K. und K. retro jegyében.

Sir Winston ellenében, slusszpoén a honi nagyságról: Rióban még a női csapatsportágakban is Mészáros Lőrincet kellett volna indítani. Olyan nincs, hogy ő egyedül mindent nem nyer meg.

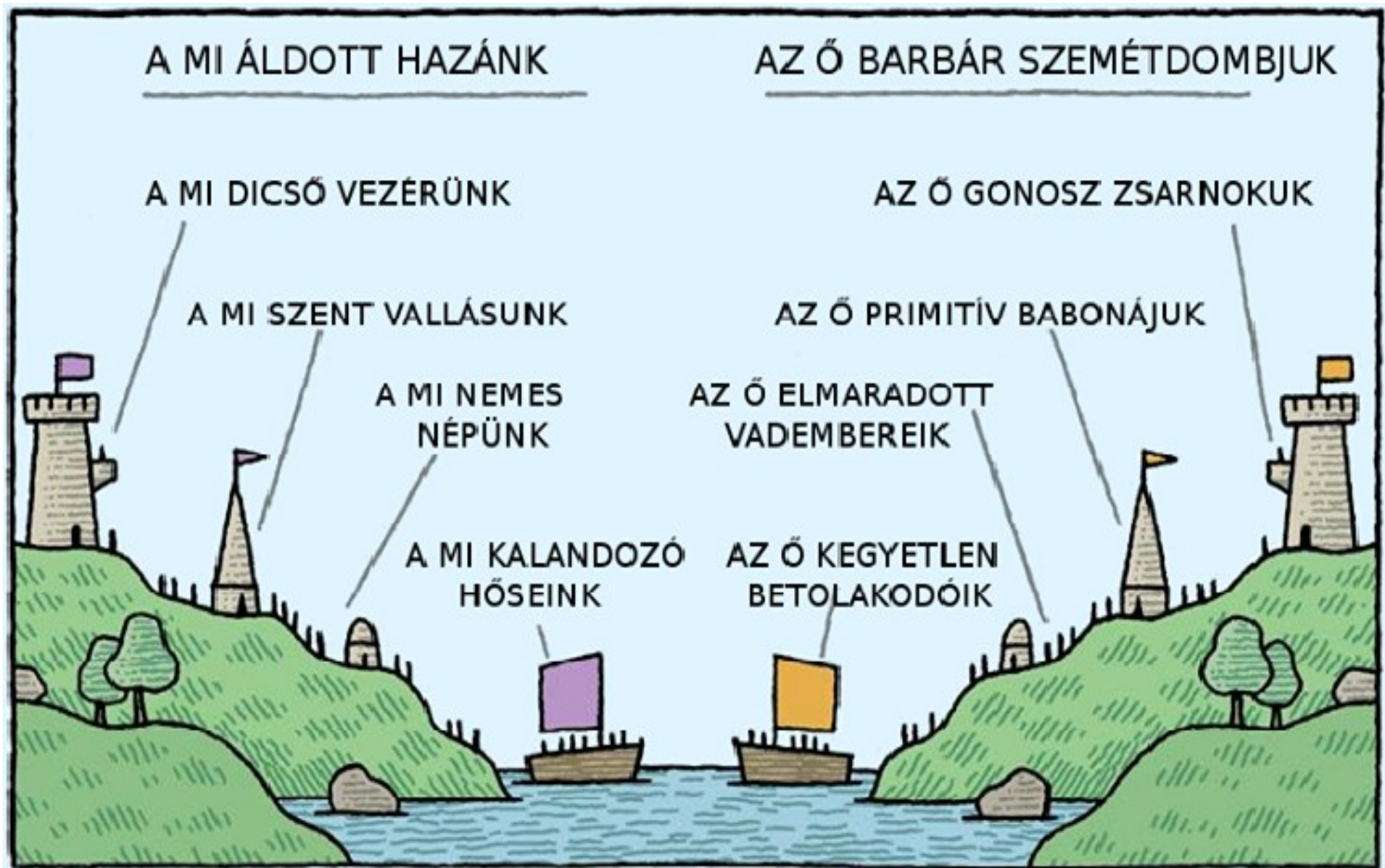
A gőg az ego kolompolása

8-szor vertük végig a világot

Örökös műhiba: mások; bezzeg mi

TOM GAULD

Huncut, aki a hírhedt viccre gondol

CNN szalagcím: "The most annoying asshole in Europe" (Európa legbosszantóbb seggfeje, Richard Quest műsorában) Volt-e már magyar politikus, külföldön ilyen titulussal felcímkezve?

Rossz belegondolni, (fejben) követni

facebook/valodidemokraciatmost

*“Sose feledjük el,
hogy minden, amit
Hitler tett, ott és akkor
legális volt.”*

Martin Luther King

fordította: **VDM!**

A TUDTA? fedőnevű kampányhoz adalék

TUDTAD?
ADOLF HITLERT NOBEL BÉKE-DÍJRA
JELÖLTÉK 1939-BEN ÉS A TIME
MAGAZIN AZ ÉV EMBERÉNEK
VÁLASZTOTTA 1938-BAN.
GONDOLKODJ!

A képébe nevettünk, aztán..

A KOMMUNIZMUS 7 CSODÁJA

1. MINDENKINEK VOLT MUNKÁJA.
2. BÁR MINDENKINEK VOLT MUNKÁJA, SENKI SEM CSINÁLT SEMMIT.
3. BÁR SENKI SEM CSINÁLT SEMMIT, A TERVET 100% FÖLÖTT TELJESÍTETTÉK.
4. BÁR A TERVET 100% FÖLÖTT TELJESÍTETTÉK, MÉGSEM LEHETETT SEMMIT KAPNI.
5. BÁR NEM LEHETETT SEMMIT KAPNI, MINDENKINEK MEGVOLT MINDENE.
6. BÁR MINDENKINEK MEGVOLT MINDENE, MÉGIS MINDENKI LOPOTT.
7. BÁR MINDENKI LOPOTT, MÉGSEM HIÁNYZOTT SOHA SEMMI.

A sodródás rossz végkifejlete lehet?!

A FASIZMUS 14 RÉMISZTŐ ELŐJELE:

- Egyre fokozódó nacionalizmus
- Az emberi jogok eltiprása
- Ellenségkép kialakítása
- A karhatalom megerősítése
- A média kontrollja
- A nemzetbiztonság iránti vonzalom
- Az egyház és az állam összeolvadása
- A nagyvállalati érdekek védelme
- A munkavállalói jogok semmibevétele
- Az értelmiség és a művészetek megvetése
- Szexizmus és a kisebbségek iránti gyűlölet
- A bűnüldözés és a fegyelem iránti vágy
- A korrupció és a haveri összefonódások
- Választási csalás

Bár csak viccnek szánta volna; Sir W.

**„A legjobb érv
a demokrácia ellen
egy ötperces beszélgetés
egy átlagos szavazóval.”**

Sir Winston Churchill

http://hu.wikiquote.org/wiki/Sir_Winston_Churchill

Rekonstrukcióóóóóó?!

**FIAM, EZEBŐL KELLENE EGY
DISZNÓT ÖSSZERAKNI.**

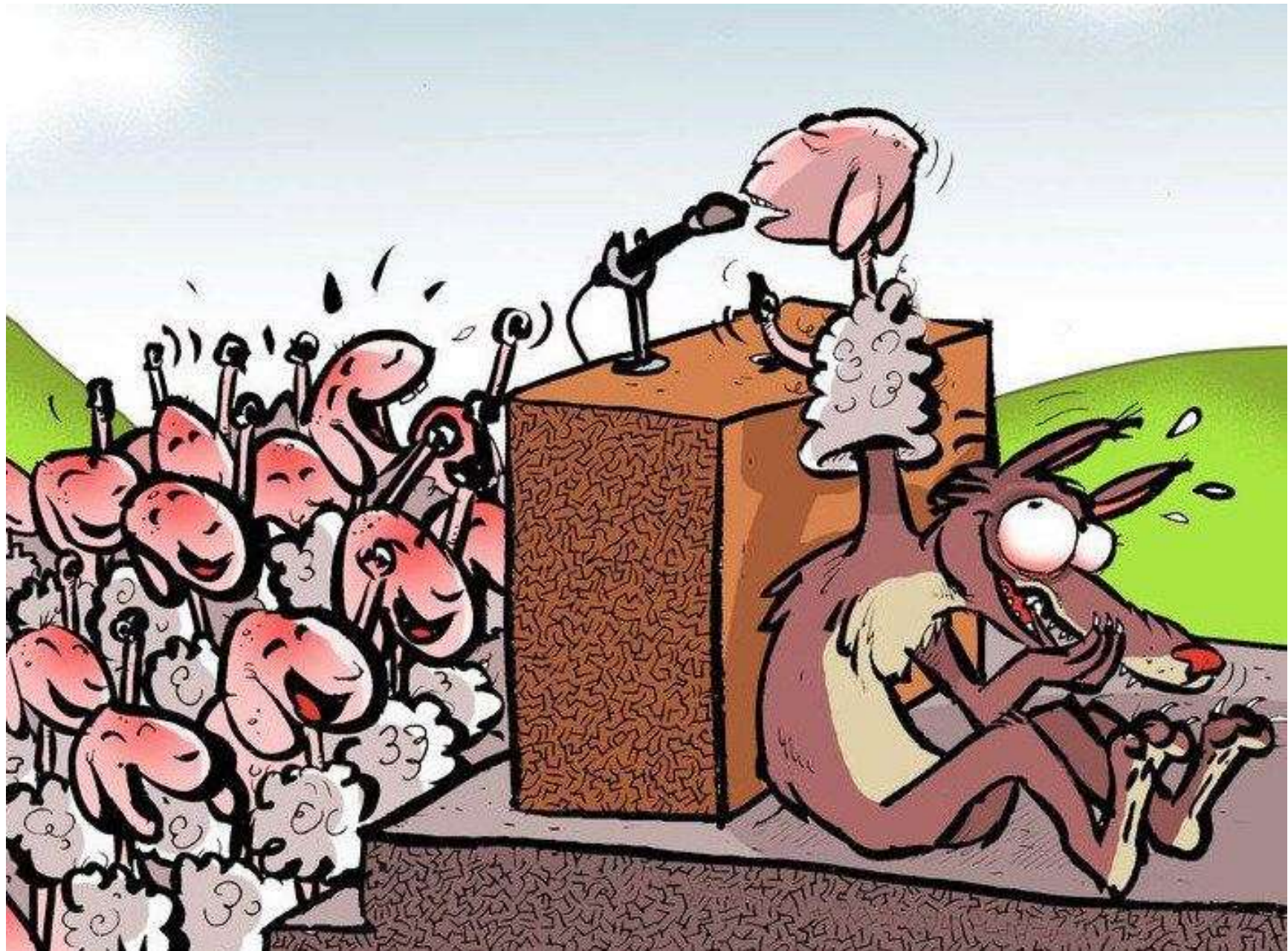

Az Alaptörvény nem alkotmány, a NER szolgálati szabályzata vagy egy despota pátense csupán

Mindig így lesz? Szabadságszerető nép?

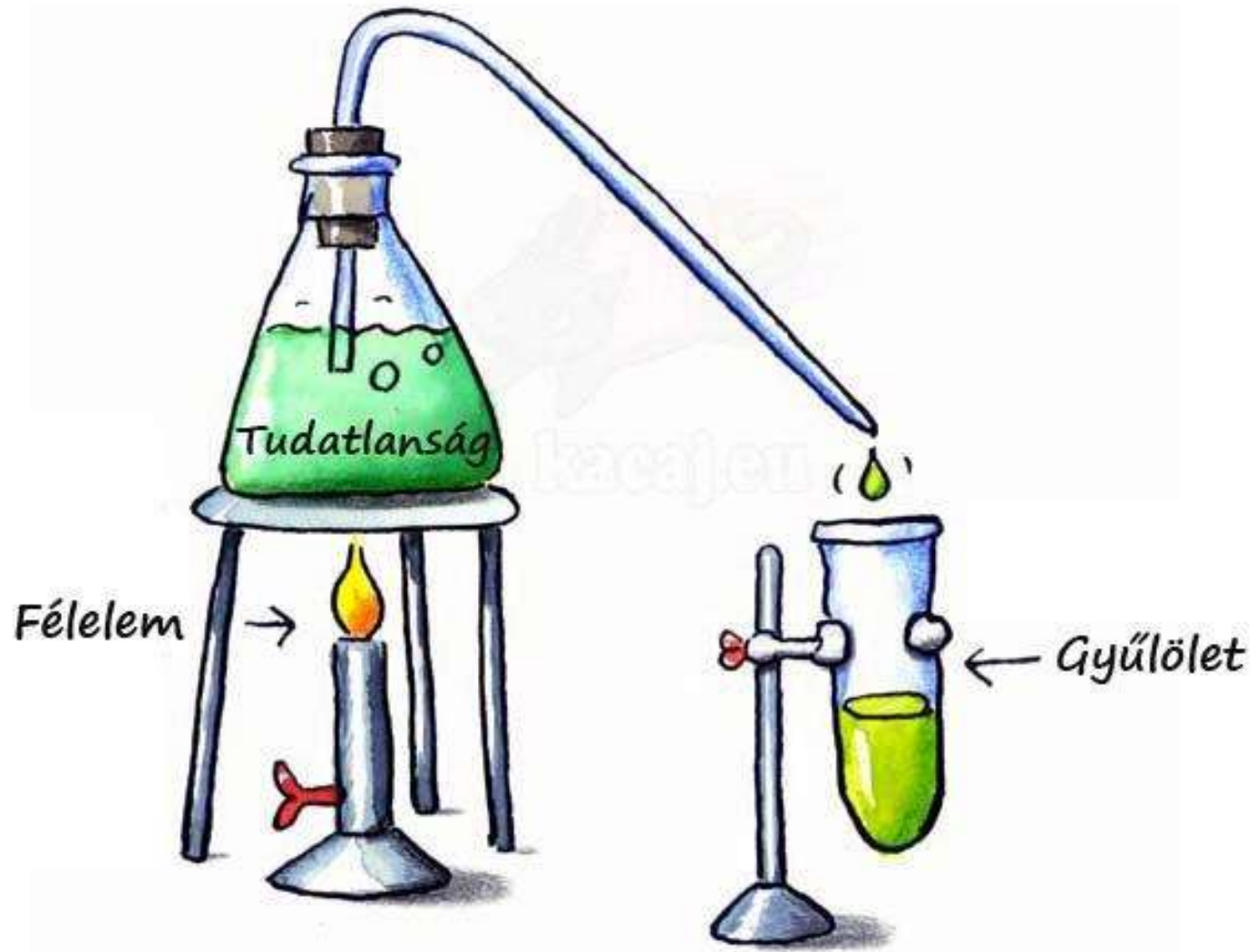
Szakadék

Kinek a szakadéka? Folytonos kampány-üzemmmód. Egyke balra el?

Gyúelegy: a szélsőség lényege

Tréfa: az angol ülve gondolkodik, a francia állva, az amerikai asztra tett lábbal, az orosz betárazva, az indiai jógázva, a magyar meg utána (post festa).
Igaz?!

***"Ha mindig igazat mondasz,
semmire sem kell emlékezned."
(Mark Twain)***

Személyekre szabott álomkapitalizmus?

Fogják a fejüket külhoni barátaink, szövetségeseink. Az Unió lényege rendül(het) meg, ha Münchhausen báró, a szőnyegen repülő fundamentalista, a határtalan hittérítő, a szómágus, a cseles középjátékos, az irredenta győzhet. A lódításra (hódításra) épülő szisztémában semmi sem biztos, és kevés a nyertes. **Nem csak szankcionálás lehet a szembenállás következménye: simán lecsúsztathatják Európa jobb felének térképéről a renitens országo(ka)t.** ***Gyilkos poén valós közjogi bázisról: 89-es alkotmány: Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.*** ***Alaptörvény:0.*** **Államkapitalizmus=álomkapitalizmus.** **Polip, maffia: a tudományos igényű és értékű levezetés, definíció nem túlzás.**

Alázat

“Az a baj a világgal, hogy a hülyék mindenben holtbiztosak, az okosak meg tele vannak kételyekkel.”

Bertrand Russell

